

Filippenzen 1: 21: Kies voor het leven!

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Nieuw Liedboek 971 Zing een nieuw lied voor God de Here

Wet

Nieuwe Liedbundel 858 Vernieuw in ons, o God

Gebed

Kinderen:

Inleiding:

Lezen: Filippenzen 1: 12-30

Tekst: Filippenzen 1: 21

Preek

Psalm 16: 4, 5 (Gereformeerd kerkboek 2017)

Gebed:

Collecten

Sela: Gebed om zegen.

Zegen

Muziek: Christian Verwoerd "Kom naar huis". <https://youtu.be/RpDxjXqdcaU>

Gebet:

Inleiding:

Het gaat vanmorgen over een van de belangrijkste vragen, die je kunt stellen: "Waar leef ik voor".

Je krijgt één leven. Wat doe je ermee? Wat is het doel van jouw leven?

Dia 1

Voor sommige mensen is voetbal hun leven.

Anderen willen gewoon rijk zijn.

Weer anderen raken aan de drugs en komen daar nooit meer vanaf. Elke dag leven ze om hun cook of heroïne voor die dag te krijgen.

Of het doel in je leven kan zijn, dat je je kinderen grootbrengt en alles meegeeft.

Deze week kwam ik op Facebook een meisje tegen, dat haar studie opgeeft en naar Tanzania gaat. Ze wil daar vrijwilligerswerk doen. Het was altijd al haar droom.

Waar leef ik voor?

Goeie vraag, want je krijgt maar één leven.

Ik las een mooi antwoord van Pablo Picasso.

Hij zei: "**The meaning of life is to find your gift. The purpose of life is to give it away**".

Dia 2

Dat is: "De betekenis van het leven is om jouw gave te vinden. Het doel van het leven is om die gave weg te geven".

Dia 3

Vanmorgen kijken we naar het antwoord van Paulus van Tarsus.

Preek:

"Ziekenhuizen regio Utrecht bereiden zich voor op code zwart".

Dia 4

Dit stond een week geleden in de krant.

In het artikel stond, dat dit vooral dreigt door de opkomst van de Engelse variant van het coronavirus. Die is veel besmettelijker en als dit virus de ruimte krijgt zal het aantal corona-patiënten zeer snel stijgen. Zo hard, dat geen enkel ziekenhuis dit meer aankan en de gewone zorg zelfs helemaal niet meer gegeven kan worden. Vandaar ook het zware middel van de avondklok.

“Code zwart” betekent, dat er zoveel corona-patiënten in het ziekenhuis gaan komen, dat er geen IC-bedden meer over zijn. En dat een arts moet gaan kiezen tussen twee patiënten. De ene naar een gewone afdeling of zelfs naar huis en de ander naar de IC. De ene patiënt zal dan hoogstwaarschijnlijk sterven. De ander heeft kans op genezing. Maar hoe kies je? Kies je altijd voor de jongere patiënt? Of voor de rijke patiënt? Of juist de asielzoeker? Een vreselijk scenario voor een arts, want die wil kiezen voor het leven van beide patiënten. Met recht ‘code zwart’. Een zwart scenario.

Het lijkt alsof ook Paulus voor die keus staat: leven of sterven?

Hij zit dan gevangen in een Romeinse cel in Caesarea.

Een stad aan de kust.

Dat is vreemd, want hij heeft niets strafbaars gedaan. Hij is op een dag in Jeruzalem aangekomen en heeft door de stad gelopen. Hij is naar de tempel geweest. Meer niet.

Alleen: hij wordt in de tempel herkend door een paar joden uit Azië. Ze grijpen hem vast en beginnen hard te schreeuwen: “Israëlieten, kom ons helpen! Dit is de man, die zich telkens weer tegen het joodse volk keert en tegen de wet en de tempel....”.

Er ontstaat een hele rel. Steeds meer mensen komen erbij. Paulus wordt hardhandig de tempel uit gesleurd. De menigte wil hem vermoorden. Een enorm tumult. Het leek het Malieveld wel!

De Romeinse tribuun in Jeruzalem stuurt een groep soldaten naar de tempel en die bevrijden Paulus uit de handen van de joden. De haat is enorm.

En dat blijft zo.

Er is zelfs een groep van 40 joden, die een gelofte afleggen: ‘Wij zullen niet meer eten tot het moment, dat wij die Paulus hebben gedood!’.

In het geheim, in de nacht, wordt Paulus naar Caesarea aan de kust gebracht. In de nacht. Uit angst voor een moordaanslag van de joden. En de dreiging blijft. De gevangenis is zwaar, maar dus ook zijn bescherming.

Zo zit Paulus daar. Twee jaar lang. Twee jaar!!!

En voortdurend is er de kans dat de joden een scheur vinden in de muur rondom Paulus en hem doden. Het is code zwart voor Paulus.

Hoe is Paulus daaronder?

Nou, hij vat het samen in deze woorden: **“Want voor mij is leven Christus en sterven winst”**. Dia 5

Hoe vind je zo’n uitspraak?

Het lijkt een beetje wereldvreemd: er is toch wel meer in het leven dan alleen Christus? En als je dan niet in Christus gelooft?

En: sterven winst? Sterven is toch moeilijk? Verlies?!

Ja, als het leven erg moeilijk is, als je erg ziek bent en pijn lijdt, ja, dan kan sterven een verlossing zijn. Maar dan nog wil je natuurlijk liever leven!

Wereldvreemde woorden van Paulus!

Is hij soms levensmoe door alles wat hij doorstaan moet? De haat. De angst. De gevangenis. Of vindt hij dat zijn leven nu wel voltooid is? Ziet hij ertegen op om oud te worden? Niets meer om voor te leven?

“Want voor mij is leven Christus en sterven winst”.

Wat een hoge woorden ook.

Ik kan daar eigenlijk niet bij. Voel mij erg klein. Deze woorden voelen als een berg. Als het hoge ideaal van een echte heilige. En dat ben ik niet.

Er is voor mij zoveel meer dan alleen Christus in dit leven. Mijn vrouw en kinderen en kleinkinderen. Muziek. Vrienden. Sporten. Mooie films. De natuur. En daarom zie ik sterven nu helemaal niet als winst. Ik hou nog zo van dit leven!!

Ik ging deze woorden pas begrijpen toen ik inzag, dat dit eerst de woorden van Paulus zijn.

En dat het mijn woorden mogen worden.

Want Paulus had Christus ontmoet.

Hij heeft zijn stem gehoord. Zijn licht gezien. Zijn liefde ervaren.

Hij was op weg naar Damascus om de volgelingen van Jezus te vervolgen. Om ze op te pakken en in de gevangenis te stoppen. Te doden. Hij was toen precies zoals de joden nu waren, die hem probeerden te vermoorden! Hij was net zo fanatiek. En hij dacht dat hij daarmee een heel goed werk voor God deed. Hij leefde op een hoogtepunt van zijn carrière als Farizeeër.

Daar leefde hij voor!

Voor de goedkeuring van de mensen. Wat was hij goed!

Totdat Jezus hem opzocht.

Op de weg naar Damascus werd hij omringd door de warmte en het licht van Jezus.

En zijn stem: "Saul, Saul, waarom vervolg je mij?"

Dia 6

"Wie bent u, Heer?"

Dia 7

"Ik ben Jezus, die jij vervolgt".

Dia 8

Op dat moment stortte alles in.

Zijn zelfbeeld. Zijn trots. Het doel van zijn leven.

Want nu zag hij met eigen ogen dat Jezus leefde. Hij was aan het kruis gestorven, dat wist hij, maar hij was ook echt opgestaan uit de dood! De verhalen van die rare leerlingen waren waar! Jezus van Nazareth is de messias.

Wat was hij dom geweest! Wat was zijn wijsheid een dwaasheid! Wat was hij trots geweest.

Paulus hoorde de stem. Een stem die hem aan de ene kant klein maakte. Als een klein kind lag Paulus aan de voeten van Jezus. Alles stortte in.

Maar tegelijk was die stem vol van genade. Want hij werd niet getroffen door toorn of felle verwijten. Hij ontving genade. Hij mocht leven.

En Jezus gaf hem zelfs een nieuw doel om voor te leven.

Hij mocht de mensen over Jezus vertellen. Hij mocht getuige zijn voor de wereld en vertellen over Jezus, de Messias van God. Over Gods genade voor mensen als hij.

En juist omdat hij die genade zo ervaren had, kon hij erover vertellen.

Dat werd het grote doel van zijn leven: over deze Jezus vertellen. Over zijn genade.

Zijn leven stond vanaf die dag helemaal in het teken van Christus.

Daarom is hij ook in de gevangenis niet bang of somber. Somber, omdat hij nu niet meer kan rondtrekken en over Jezus vertellen.

Want wat ziet hij gebeuren?!

Hij ziet dat veel mensen bij hem komen en vragen aan hem stellen. Waarom zit je hier in de gevangenis? Waarom haten die joden jou zo? Waarom geloof je in die Nazoreeër, Jezus? Die gekruisigde?

Nu zegt hij: "Iedereen weet, dat ik hier gevangen zit, niet omdat ik een misdaad begaan heb, maar omdat ik Christus volg. Nou, mooi toch!! Want daar leef ik voor! Dat mensen Christus leren kennen en de genade van God".

Dat bedoelt Paulus: "Het leven is voor mij Christus!"

En zolang hij leeft, kan hij in deze wereld nog veel over hem vertellen. Mensen helpen om hem te vinden.

Zoals een jongen, die aan de drugs verslaafd was.

Op zijn 14^e begon hij met roken. Daarna al snel wiet. Toen heroïne. Het werd een leven vol leugens, diefstal en diepe eenzaamheid. Vrienden kwijt. Familie kwijt. Armoede.

Totdat hij een oude schoolvriend tegenkomt. Die brengt hem in het ziekenhuis. Daarna een afkickkliniek. Hij mag een opleiding doen. Krijgt werk. Ontmoet daar een meisje....

Zijn leven komt weer op de rails.

En wat doet hij?

Hij wil jongeren helpen om nooit aan roken en drugs te beginnen. Dát wordt zijn levensdoel: jongeren waarschuwen. Hij praat op scholen, in kerken, op sportclubs... Dat is zijn leven.

Ja, en dat herken ik.

De genade van God. De liefde van Jezus, die zijn leven voor mij gaf. Hij is het hart van mijn leven geworden. Ja, er is meer waar ik voor leef, ik zei het al. Voor mijn gezin. Voor familie en vrienden. Genieten van de natuur. Maar van dit alles is Jezus het hart. Omdat ik weet dat ik dit alles heb gekregen door hem, die mij zag. Door zijn genade. Christus is het hart van het leven van alles wat ik ben.

Ja, en dan ga je dat andere stukje van Paulus' woorden ook begrijpen.

“Het leven is voor mij Christus en **sterven winst**”.

Want als Paulus zou sterven, dan zou hij Christus weer ontmoeten.

Hij had hem al eens ontmoet en wat was dat bijzonder geweest. Zijn stem. Zijn licht. Zijn goedheid.

Vanaf die dag had de Geest van Jezus hem elke dag vervuld met blijdschap. Verlangen.

De blijdschap had hem nooit weer losgelaten. Sterven is voor hem een poort geworden naar het nieuwe leven. Leven met de Koning zelf.

Wat mooi om dat te weten, als je ouder wordt. Of als je een kind verloren hebt. De dood is geen einde maar een nieuw begin.

Als je als kind van God sterft, word je dus niet alleen maar van iets verlost. Je ontvangt iets. Je wordt rijker.

Maar zie je wat er gebeurt met je?

Als je Gods genade hebt leren kennen, zijn liefde voor jou, dan ga je anders tegen het leven aankijken en tegen de dood.

Je gaat dan zien, dat alles in dit leven een geschenk is van God. Je man of vrouw. je kinderen. Je vrienden. Je werk. Je kerk. Het land waarin je woont. Dat je leeft. Niets spreekt meer vanzelf.

Allemaal een geschenk. Genade. Onverdiend.

Je gaat zien, dat sterven geen verlies is maar winst: je mag Gods Koninkrijk binnentreden en bij Christus zijn, de koning boven alle koningen.

Paulus zegt het heel mooi in vers 23: “...ik verlang ernaar te sterven...”.

Voor het woordje voor sterven, staat een woordje, analusai, dat betekent ‘losmaken’.

Het wordt ook bij een schip gebruikt. Het betekent dan: het anker lichten.

Zo ging een schip op reis: het anker wordt gelicht, opgehaald, en de haven wordt verlaten.

Misschien kent u dat nog uit de film “In de ban van de ring”.

Aan het einde van de film, als de ring in het vuur van de berg in Mordor is gegooid, als de duistere machten zijn gebroken, als het licht terug komt, dan gaat Frodo naar de haven en neemt afscheid.

Hier eindigt zijn zware reis.

Dia 9

Hij gaat aan boord, de ankers worden gelicht en hij vaart naar het westen.

Naar het licht.

Dia 10

Paulus verlangt ernaar om aan boord te gaan, het anker te lichten en de zeilen te hijsen. Op weg naar het nieuwe land. De zon tegemoet. Het leven met koning Christus.

Waar leef jij voor?

Voor je eigen eer? Dat mensen je mooi vinden of belangrijk?

Voor geld? Voor seks? Je werk?

Waar leef je voor? Wat is jouw focus?

En weet je, soms kan God je stil zetten om hierover na te denken. Zoals hij Paulus letterlijk stil zette op de weg naar Damascus en hem hard confronteerde: “Saul, Saul waarom vervolgt je mij?”.

God kan je stil zetten.

Misschien door deze corona-tijd. Of omdat je een tegenslag krijgt. Of omdat je iemand verliest, waar je van houdt. Of omdat je aan de zee de zon ziet ondergaan en overweldigd wordt door de kleuren. Of door het kindje, dat op een dag in de wieg ligt. Je wordt hoe dan ook stilgezet.

Goed om over na te denken: waar leef ik eigenlijk voor?

En dan niet pas als je oud geworden bent.

Vooral als je nog jong bent. Als het leven nog voor je ligt. Als je iets van je leven gaat maken.

Amen.